

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

30 NOVEMBRE 1954.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'acte constitutif
du comité intergouvernemental
pour les migrations européennes.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Conférence sur l'Émigration qui s'est tenue à Bruxelles du 26 novembre au 5 décembre 1951 sur l'invitation du Gouvernement belge, a décidé la création d'un Comité provisoire chargé de contribuer à la solution du problème des surplus de population dont souffrent certains pays d'Europe Occidentale, en stimulant et en facilitant l'émigration de ceux qui, désireux de s'établir outre-mer, ont besoin d'une assistance financière ou d'une aide matérielle d'une autre nature.

La gravité de ce problème retenait depuis plusieurs années déjà l'attention des milieux politiques et économiques internationaux et, dans une déclaration faite à Londres le 13 mai 1950, les Ministres des Affaires étrangères des États-Unis, du Royaume-Uni et de la France avaient reconnu que les excédents de population dont souffrent plusieurs nations de l'Europe occidentale représentent un des facteurs les plus importants de trouble et de déséquilibre dans le monde.

On évalue actuellement à 3.500.000 environ le nombre de personnes en excédent en Europe Occidentale, c'est-à-dire en état de chômage ou de sous-emploi. L'importance de cette masse d'êtres humains est due à trois causes principales :

- l'accroissement démographique naturel de la population ;
- le ralentissement graduel de l'émigration européenne ;
- l'afflux de réfugiés et de personnes déplacées après la dernière guerre.

On sait que l'Europe a toujours alimenté d'importants courants d'émigration vers le nouveau monde. En l'espace

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

30 NOVEMBER 1954.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het statuut
van de intergouvernementele commissie
voor de Europese migratie.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Op de Conferentie over de Landverhuizing die op uitnodiging van de Belgische Regering gehouden werd te Brussel, van 26 November tot 5 December 1951, werd besloten een voorlopig Comité op te richten, hetwelk tot taak zou hebben mede te werken aan de oplossing van het vraagstuk der bevolkingsoverschotten waaronder sommige landen van West-Europa te lijden hebben, zulks door het stimuleren en het vergemakkelijken van de emigratie van diegenen die zich overzee wensen te vestigen, maar hiertoe financiële hulp, of materiële hulp van een andere aard, nodig hebben.

De ernst van dit vraagstuk hield reeds sedert verscheidene jaren de aandacht van de internationale politieke en economische kringen gaande en in een op 13 Mei 1950, te Londen afgelegde verklaring hadden de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk erkend dat de bevolkingsoverschotten waaronder verschillende landen van West-Europa te lijden hebben, één der voornaamste factoren van onrust en van gebrek aan evenwicht in de wereld uitmaken.

Naar schatting bedraagt het huidig bevolkingsoverschot in West-Europa 3.500.000 personen; dit betekent 3.500.000 mensen die volledig of gedeeltelijk werkloos zijn. De drie voornaamste oorzaken van dit massaal overschot zijn de volgende :

- de natuurlijke bevolkingsaan groei;
- het trapsgewijze afnemen van de Europese emigratie;
- de toevloed van vluchtelingen en verplaatste personen na de jongste oorlog.

Zoals bekend, zijn er te allen tijde aanzienlijke groepen emigranten uit Europa naar de Nieuwe Wereld getrokken.

d'un siècle, 65 millions de ses habitants se sont expatriés dans les pays d'outre-mer dont 40 millions aux Etats-Unis seulement. Ce mouvement migratoire était rendu nécessaire par l'accroissement rapide de la population de notre continent. Or, après la guerre 1914-1918 et surtout après 1930, l'émigration européenne s'est considérablement ralentie et à certains moments a même cessé complètement.

Dans les seuls pays européens considérés comme pays d'émigration par le Comité, c'est-à-dire l'Allemagne, l'Autriche, l'Italie, les Pays-Bas et la Grèce, on évalue l'accroissement annuel de la population à 1 million de personnes environ et le développement de l'économie dans ces pays ne permet guère d'en absorber plus des deux tiers. Il en résulte que chaque année quelque 350.000 jeunes travailleurs viennent s'ajouter à la masse déjà considérable de personnes se trouvant en surnombre dans l'économie de ces pays.

D'autre part, au cours de la guerre et après celle-ci, quelque 12 millions de personnes déplacées, de réfugiés et d'expulsés des territoires de l'Est ont déferlé sur le territoire exigu et souvent dévasté des pays de l'Europe Occidentale; ceux-ci sont parvenus à aider une forte proportion de ces malheureux à se faire rapatrier ou à se rétablir sur place ou encore à émigrer dans les pays d'outre-mer disposés à les recevoir.

L'Organisation Internationale pour les Réfugiés créée par les Nations - Unies parvint à faire émigrer près de 1.200.000 réfugiés pour la plupart dans les pays neufs (Etats-Unis d'Amérique, Canada, Australie).

Mais, à l'heure actuelle, le Haut Commissaire des Nations Unies pour les Réfugiés est d'avis que de 350 à 400.000 de ses protégés ne sont pas encore réinstallés de manière satisfaisante en Europe. Le quart d'entre eux vivent encore dans des camps parfois depuis 8 ou 9 ans.

On comprend aisément que cet excédent de population déséquilibre profondément le marché de l'emploi, nuit à l'économie nationale et entraîne pour les pays intéressés de lourdes charges sans aucune contrepartie. D'autre part, ces masses d'êtres inoccupés, misérables et mécontents, constituent souvent un véritable danger pour la moralité et l'ordre public.

En regard de cette situation, la plupart des pays insuffisamment développés offrent des possibilités d'établissement importantes à une main-d'œuvre européenne susceptible de les aider à mettre leurs richesses naturelles en valeur.

Ce sont ces diverses considérations qui ont amené les Etats-Unis et plusieurs pays s'intéressant au problème de l'émigration à joindre leurs efforts en vue de créer, à titre expérimental, le Comité intergouvernemental pour les migrations européennes, qui est entré en activité le 1er février 1952.

Au cours de sa première année d'existence, le Comité a réussi à faire émigrer 78.000 personnes, et au cours de la seconde 87.500; pour l'année en cours, il envisage le déplacement de 118.400 Européens et il établit actuellement des plans visant à l'émigration de 156.000 personnes au cours de l'année 1955.

D'après sa résolution constitutive, il ne peut prêter ses bons offices qu'aux personnes qui sans son aide se trouveraient dans l'impossibilité matérielle d'émigrer. Les statistiques révèlent que sa création a contribué à augmenter

Binnen een tijdruimte van honderd jaar zijn 65 miljoen Europeanen naar de overzeese landen uitgeweken, waaronder 40 miljoen naar de Verenigde Staten alleen. Deze migratiebeweging werd noodzakelijk gemaakt door de snelle groei van de bevolking van ons continent. Welnu, na de oorlog 1914-1918 en bijzonder na 1930, heeft de Europese emigratie in aanzienlijke mate afgenomen en op zekere ogenblikken zelfs geheel opgehouden.

Alleen reeds in de Europese landen welke door het Comité als emigratielanden beschouwd worden, met name Duitsland, Oostenrijk, Italië, Nederland en Griekenland, wordt de jaarlijkse bevolkingsaan groei op nagenoeg 1 miljoen personen geschat en de ontwikkeling van de economie in deze landen laat niet toe meer dan 2/3 er van op te nemen. Het gevolg hiervan is dat jaarlijks ongeveer 350.000 jonge arbeiders de reeds aanzienlijke massa personen komen vergroten die niet in de economie van deze landen kunnen worden ingeschakeld.

Anderzijds zijn er, gedurende en na de oorlog, zowat 12 miljoen verplaatste personen, vluchtelingen en uitgewezenen uit de oostelijke gebieden toegestroomd in het weinig uitgestrekte en dikwijls verwoeste grondgebied van de West-Europese landen; bedoelde landen zijn er in geslaagd een groot deel van deze ongelukkigen te helpen terug naar hun land te keren, zich ter plaatse te vestigen of uit te wijken naar de overzeese landen welke bereid waren hen te ontvangen.

De Internationale Organisatie voor de Vluchtelingen, opgericht door de Verenigde Naties, slaagde er in, nagenoeg 1.200.000 vluchtelingen te doen emigreren, voor het merendeel naar de jonge staten (Verenigde Staten van Amerika, Canada, Australië).

Naar het oordeel van de Hoge Commissaris der Verenigde Naties voor de Vluchtelingen zijn er echter, op dit moment, nog steeds 350 tot 400.000 vluchtelingen die niet op een voldoende manier in Europa konden worden ondergebracht. Een vierde van deze mensen leeft nog steeds in kampen, sommigen reeds sedert 8 à 9 jaar.

Het valt gemakkelijk te begrijpen dat deze bevolkingsoverschotten de arbeidsmarkt op gevoelige manier uit haar evenwicht brengen, dat ze de nationale economie schaden en voor de betrokken landen zware lasten met zich brengen zonder de minste tegenprestatie. Deze massa werkloze, armoedige en ontevreden wezens vormen tevens dikwijls een werkelijk gevaar voor de zedelijkheid en de openbare orde.

Ten aanzien van deze toestand, bieden de meeste der minder ontwikkelde landen belangrijke vestigingsmogelijkheden aan de Europese werkkrachten die hen kunnen helpen hun natuurlijke rijkdommen te exploiteren.

Deze overwegingen zijn het die de Verenigde Staten en verscheidene andere landen die belangstellen in het vraagstuk van de emigratie, er toe hebben gebracht hun inspanningen samen te voegen ten einde, bij wijze van experiment, de Intergouvernementale Commissie voor de Europese Migratie op te richten die op 1 Februari 1952 in werking is getreden.

Tijdens het eerste jaar van haar bestaan, is de Commissie er in geslaagd 78.000 personen te doen emigreren en tijdens het tweede jaar 87.500 personen; voor het lopend dienstjaar neemt de Commissie zich voor 118.400 Europeanen te doen uitwijken en zij maakt thans plannen op om tijdens het jaar 1955, 156.000 personen te doen emigreren.

Overeenkomstig het besluit waarbij zij werd opgericht, mag de Commissie slechts die personen ter hulp komen die zonder haar tussenkomst in de materiële onmogelijkheid zouden verkeren te emigreren. De statistieken tonen aan

de 40 à 50 % l'émigration totale des pays d'Europe Occidentale.

Après deux années d'activité du Comité, les Gouvernements intéressés ont estimé que les résultats obtenus étaient encourageants et que l'effort international devait être poursuivi et même amplifié.

Pour des raisons juridiques et administratives, ils ont décidé de doter le Comité d'une constitution semblable à celles qui régissent d'autres organisations internationales, tout en lui conservant la souplesse indispensable en vue de l'exécution d'une tâche essentiellement mouvante et sujette aux fréquentes fluctuations économiques et politiques.

C'est cette constitution que nous avons l'honneur de soumettre à votre approbation.

L'article 1er de l'acte constitutif définit les attributions du Comité. Son mandat s'exerce sur les candidats à l'émigration se trouvant sur le territoire des pays surpeuplés d'Europe ainsi que sur les réfugiés européens quel que soit le lieu de leur résidence.

Les articles 2 à 4 concernent l'admission et le retrait des Etats membres. On trouvera en annexe la liste des Etats qui sont actuellement membres du Comité ainsi que le barème de leurs contributions à la partie administrative du Budget.

Le chapitre IV traite du Conseil, autorité suprême du Comité, composé de représentants de tous les Gouvernements membres, lequel se réunit en principe deux fois par an. Le Comité exécutif prévu au Chapitre V ne comprend que les représentants de 9 Gouvernements membres choisis en raison de l'intérêt que présentent pour eux les migrations. Cet organe a pour objet de préparer les sessions du Conseil et d'agir au nom de celui-ci soit en cas d'urgence, soit sur délégation formelle.

Le chapitre VI concerne l'administration qui est réduite au strict minimum et ne comprend pas plus d'une centaine de fonctionnaires internationaux tant pour le siège central fixé à Genève que pour les bureaux locaux créés dans les pays intéressés.

Le chapitre VIII est relatif à l'organisation budgétaire du Comité. Les ressources de celui-ci sont constituées par les contributions des Etats membres lesquelles sont de deux ordres : 1re celles destinées à faire face aux frais administratifs du Comité; 2e celles devant couvrir les opérations mêmes d'émigration. Les contributions administratives sont fixées sur la base d'un barème arrêté de commun accord, tandis que les contributions opérationnelles sont versées sur une base volontaire. Le Gouvernement des Etats-Unis supporte à lui seul la charge du tiers du budget opérationnel total. Les pays d'émigration et d'immigration y contribuent également en proportion de leurs possibilités et des avantages qu'ils retirent de l'action du Comité.

A titre d'exemple, nous signalerons que le budget opérationnel pour l'exercice écoulé était de 25.408.814 \$ (contre 2.136.188 \$ au budget administratif); il fut utilisé pour couvrir les dépenses résultant du transport maritime et aérien des émigrants et de leurs bagages, de l'organisation par le Comité, de services techniques en faveur des émigrants (formation professionnelle, enseignements de langues, diffusion d'informations sur les pays d'accueil, sélection, bureaux de placement et d'accueil des immigrants, etc...).

dat de Commissie bijgedragen heeft tot het verhogen met 40 tot 50 % van de totale emigratie der West-Europese landen.

Na twee jaar activiteit van de Commissie, hebben de belanghebbende Regeringen geoordeeld dat de verkregen resultaten bemoedigend waren en dat de internationale inspanningen voortgezet en zelfs verhoogd dienden te worden.

Om juridische en administratieve redenen hebben zij besloten de Commissie te voorzien van een statuut gebaseerd op dit van andere internationale organismen, mits aan dit statuut de soepelheid te geven welke onontbeerlijk is om een taak te volbrengen die uiteraard aan variatie, zomede aan de veelvuldige economische en politieke schommelingen onderhevig is.

Het is dit statuut dat wij de eer hebben U ter goedkeuring voor te leggen.

Artikel 1 van het statuut bepaalt de bevoegdheden van de Commissie. Haar mandaat wordt uitgeoefend op de kandidaten voor de emigratie die zich op het gebied van de overbevolkte landen van Europa bevinden, alsmede op de Europese vluchtelingen, welke ook hun verblijfplaats zij.

De artikelen 2 à 4 betreffen de aanneming en de terugtrekking van de deelnemende Staten. In de bijlage wordt de lijst gegeven van de Staten die thans lid van de Commissie zijn, benevens het barema van hun bijdragen tot het administratieve gedeelte van de begroting.

Hoofdstuk IV handelt over de Raad, het hoogste gezag van de Commissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle deelnemende Regeringen; hij komt principieel tweemaal per jaar bijeen. Het Uitvoerend Comité, dat in hoofdstuk V is voorzien, omvat slechts de vertegenwoordigers van 9 deelnemende Regeringen die worden gekozen wegens het belang dat voor hen aan de migratie is verbonden. Dit orgaan heeft tot doel de zittingen van de Raad voor te bereiden en in zijn plaats op te treden ingeval van hoogdringendheid of op grond van een uitdrukkelijke machtiging.

Hoofdstuk VI heeft betrekking op de administratie, welke tot het strikte minimum werd herleid en niet meer dan een honderdtal internationale functionarissen omvat zowel voor de hoofdzetel te Genève als voor de plaatselijke bureaux in de belanghebbende landen.

Hoofdstuk VIII heeft betrekking op de begroting van de Commissie. De behoeften van de Commissie worden gefinancierd door de bijdragen van de deelnemende landen; deze bijdragen worden als volgt onderverdeeld : 1° deze bestemd om de kosten van administratie van de Commissie te dekken; 2° deze welke voor de emigratiewerkzaamheden zelf moeten dienen. De bijdragen voor de administratie zijn vastgesteld op basis van een in gemeen overleg bepaald barema, terwijl de sommen voor de werkzaamheden worden bijeengebracht door vrijwillige bijdragen. Het derde van de totale begroting der werkzaamheden wordt gedragen door de Regering der Verenigde Staten alleen. De emigratie- en immigratielanden dragen eveneens bij naar verhouding van hun mogelijkheden en van de voordelen welke zij uit de werking van de Commissie halen.

Als voorbeeld kunnen wij melden dat de begroting der werkzaamheden voor het verlopen boekjaar de som van 25.408.814 \$ bedroeg (tegenover 2.136.188 \$ voor de administratieve begroting); zij werd gebruikt om de uitgaven te dekken veroorzaakt door het vervoer over zee en door de lucht van de emigranten en van hun bagage, door de organisatie van de Commissie, de voor de emigranten gepresteerde technische diensten (opleiding tot een beroep, onderwijs van talen, verstrekken van inlichtingen over de landen van ontvangst, selectie, bureau's voor werkverschaffing en ontvangst van de immigranten, enz...).

La Belgique a jusqu'à présent contribué aux dépenses administratives du Comité selon le coefficient qui lui a été fixé, c'est-à-dire 2,63 %; par ailleurs, elle a versé une contribution bénévole annuelle de 100.000 \$ au budget opérationnel pour le rétablissement de réfugiés se trouvant dans une situation particulièrement pénible.

Les derniers chapitres de l'Acte constitutif concernent le statut juridique du Comité et de son personnel, les relations entre le Comité et les autres organisations; diverses clauses règlent enfin l'entrée en vigueur de l'Acte.

* * *

Comme vous le savez, notre pays a participé aux travaux du Comité dès la création en qualité de pays dit « sympathisant », c'est-à-dire non directement intéressé aux migrations. Cette position ne s'opposerait du reste pas à ce que le Comité prête à la Belgique son expérience et sa coopération au cas où notre pays serait amené à adopter, comme c'est le cas du Gouvernement néerlandais par exemple, une politique d'émigration en faveur de certains éléments de sa population.

Nous croyons que l'importance sociale de la tâche à laquelle se consacre le Comité et les résultats obtenus jusqu'ici justifient le maintien de notre participation à cet organisme. Nos traditions ne nous permettent pas de nous dérober à une telle œuvre de solidarité internationale d'autant plus que celle-ci ne peut qu'exercer une heureuse influence sur la coopération entre nations européennes.

Par son action le Comité se révèle un instrument de progrès social et un élément important dans la solution des problèmes de la surpopulation et de la production alimentaire dans le monde.

Nous nous plaisons dès lors à espérer que le Parlement approuvera le projet de loi que nous lui soumettons, permettant à la Belgique de confirmer formellement son adhésion au Comité.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P.-H. SPAAK.

Le Ministre des Finances,

H. LIEBAERT.

België heeft tot op heden in de administratieve uitgaven bijgedragen volgens het coëfficiënt 2,63 % dat voor ons land werd vastgesteld; België heeft tevens een jaarlijkse vrijwillige bijdrage van 100.000 \$ gestort op de begroting der werkzaamheden met het doel de vluchtelingen die in een buitengewoon moeilijke toestand verkeren, in staat te stellen zich opnieuw te vestigen.

De laatste hoofdstukken van het Statuut behandelen de rechtspositie van de Commissie en van haar personeel, en de verhouding tussen de Commissie en de andere organisaties; diverse bepalingen regelen ten slotte de inwerkingtreding van het Statuut.

* * *

Zoals U. weet, heeft ons land aan de werkzaamheden van de Commissie, vanaf haar oprichting, deelgenomen als « sympathiserend » land, dit wil zeggen, als land dat geen rechtstreeks belang heeft bij de migratie. Deze positie zou overigens niet beletten dat de Commissie haar medewerking en haar ondervinding ten dienste zou stellen van België, indien ons land er toe zou gebracht worden, zoals bij voorbeeld in Nederland het geval is, een emigratiepolitiek te voeren ten gunste van bepaalde groepen van zijn bevolking.

Wij menen dat het sociaal belang van de taak die de Commissie op zich heeft genomen en de tot nu toe verkregen resultaten onze verdere deelneming aan dit organisme machtigen. Onze traditie laat ons niet toe ons te onttrekken aan een dergelijke actie van internationale solidariteit te meer daar deze actie niet anders kan dan een gunstige invloed op de samenwerking tussen de Europese landen uitoefenen.

Uit haar actie blijkt dat de Commissie moet beschouwd worden als een werktuig voor de sociale vooruitgang en als een belangrijk element voor de oplossing der vraagstukken van de overbevolking en van de voedselproductie in de wereld.

We menen dan ook te mogen hopen dat het Parlement zijn goedkeuring zal hechten aan dit wetsontwerp, dat België in staat zal stellen zijn toetreding tot de Commissie formeel te bevestigen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Financiën,

Liste des Pays membres du Comité
et barème de leurs contributions
à la partie administrative du budget.

	Pourcentage
<i>Pays d'émigration :</i>	
Allemagne	8,51 %
Autriche	1,42 %
Grèce	1,42 %
Italie	8,51 %
Pays-Bas	2,63 %
<i>Pays d'immigration :</i>	
Argentine... ..	4,46 %
Australie	6,29 %
Brésil	4,46 %
Canada	8,51 %
Chili	1,02 %
Colombie	1,02 %
Costa Rica	0,13 %
Etats-Unis d'Amérique	31,32 %
Israël	0,51 %
Paraguay	0,42 %
Uruguay	0,51 %
Venezuela	1,02 %
<i>Pays sympathisants :</i>	
Belgique	2,63 %
Danemark	1,16 %
France	8,51 %
Luxembourg	0,21 %
Norvège	0,72 %
Suède	2,63 %
Suisse	1,98 %
	100,00 %

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 30 juillet 1954, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de l'acte constitutif du comité intergouvernemental pour les migrations européennes », a donné le 5 août 1954 l'avis suivant :

Le projet ne soulève pas d'observations.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, conseiller d'Etat, président,
J. Coyette et G. Van Bunn, conseillers d'Etat,
F. Duchene et Ch. Van Reepingen, assesseurs de la
section de législation.
J. Cypres, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. Lepage.

Le Greffier.
(s.) J. CYPRES.

Le Président,
(s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre des Affaires étrangères.

Le 10 août 1954.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
R. DECKMYN.

Lijst van de Landen-leden van de Commissie
en barema van hun bijdragen
tot het administratieve deel van de begroting.

	Percentage
<i>Emigratielanden :</i>	
Duitsland... ..	8,51 %
Oostenrijk	1,42 %
Griekenland	1,42 %
Italië	8,51 %
Nederland	2,63 %
<i>Immigratielanden :</i>	
Argentinië	4,46 %
Australië	6,29 %
Brazilië	4,46 %
Canada	8,51 %
Chili	1,02 %
Columbia	1,02 %
Costa Rica	0,13 %
Verenigde Staten van Amerika... ..	31,32 %
Israël	0,51 %
Paraguay	0,42 %
Uruguay	0,51 %
Venezuela	1,02 %
<i>Sympathiserende landen :</i>	
België	2,63 %
Denemarken	1,16 %
Frankrijk	8,51 %
Luxemburg	0,21 %
Noorwegen	0,72 %
Zweden	2,63 %
Zwitserland	1,98 %
	100,00 %

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacatiekamer, de 30^e Juli 1954 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het statuut van de intergouvernementele commissie voor de Europese migratie », heeft de 5^e Augustus 1954 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opwerpingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

de Heren : F. Lepage, raadsheer van State, voorzitter,
J. Coyette en G. Van Bunn, raadsheren van State,
F. Duchene en Ch. Van Reepingen, bijzitters van de
afdeling wetgeving,
J. Cypres, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Lepage.

De Griffier,
(get.) J. CYPRES.

De Voorzitter,
(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Buitenlandse Zaken.

De 10e Augustus 1954.

De Griffier van de Raad van State,
R. DECKMYN.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,**

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères et de Notre Ministre des Finances.

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

L'Acte constitutif du Comité intergouvernemental pour les migrations européennes sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 9 novembre 1954.

WETSONTWERP**BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Financiën, zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Het Statuut van de Intergouvernementale Commissie voor de Europese Migratie zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 9 November 1954.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken.

P.-H. SPAAK.

*Le Ministre des Finances,**De Minister van Financiën.*

H. LIEBAERT.

ACTE CONSTITUTIF

**du comité intergouvernemental
pour les migrations européennes.**

Préambule.

LES GOUVERNEMENTS MEMBRES DU COMITÉ INTER-GOUVERNEMENTAL POUR LES MIGRATIONS EUROPÉENNES,

REAFFIRMANT

les principes formulés dans la résolution adoptée le 5 décembre 1951 par la Conférence des migrations de Bruxelles et annexée au présent document;

RECONNAISSANT

que, pour accroître l'émigration européenne et permettre un accomplissement harmonieux des mouvements migratoires, et notamment pour assurer la réinstallation des émigrants dans des conditions favorables leur permettant de s'intégrer rapidement dans la vie économique et sociale de leur pays d'adoption, il est souvent nécessaire de pouvoir disposer de services spéciaux de migrations;

qu'un financement international de l'émigration européenne peut non seulement contribuer à la solution du problème démographique en Europe mais peut également stimuler la création de nouvelles activités économiques dans les pays qui manquent de main-d'œuvre;

que le transport des émigrants doit être assuré, dans toute la mesure du possible, par les services maritimes et aériens réguliers, mais que, de temps à autre, des facilités supplémentaires de transport se révèlent nécessaires;

qu'il importe de développer la collaboration des gouvernements et des organisations internationales en vue de l'émigration des personnes qui désirent partir pour des pays d'outre-mer où elles pourront, par un travail utile, subvenir à leurs besoins et mener avec leurs familles une existence digne, dans le respect de la personnalité humaine, contribuant ainsi pour leur part à faire régner la paix et l'ordre dans le monde;

ETABLISSENT

le COMITÉ INTERGOUVERNEMENTAL POUR LES MIGRATIONS EUROPÉENNES (ci-après dénommé le Comité) comme organisation non permanente et

ACCEPTENT LE PRÉSENT ACTE CONSTITUTIF.

CHAPITRE I.**Objectifs et fonctions.****Article 1.**

1. — Les objectifs et les fonctions du Comité sont :

(a) de prendre toutes mesures utiles en vue d'assurer le transport des émigrants pour lesquels les facilités existantes sont insuffisantes et qui, autrement, ne pourraient partir, de pays européens à population excédentaire vers des pays d'outremer où l'immigration peut s'effectuer dans des conditions normales;

(b) d'accroître l'émigration européenne en assurant, sur la demande des gouvernements intéressés et en accord avec eux, les services indispensables au bon fonctionnement des opérations de préparation, d'accueil, de placement initial et d'établissement des émigrants que d'autres organisations internationales ne seraient pas en mesure de

STATUUT

**van de intergouvernementale commissie
voor de Europese migratie.**

(Vertaling)

Preamble.

DE REGERINGEN WELKE LID ZIJN VAN DE INTER-GOUVERNEMENTELE COMMISSIE VOOR EUROPESE MIGRATIE,

NOGMAALS BEVESTIGEND

de beginselen nedergelegd in de bij dit Statuut gevoegde Resolutie welke op 5 December 1951 door de Migratie Conferentie te Brussel werd aanvaard;

ERKENNEND

dat het vaak nodig is speciale migratiediensten te verlenen, ten einde de omvang van de Europese emigratie te vergroten en de migratiebeweging gemakkelijker te doen verlopen, en vooral ten einde te verzekeren, dat de migranten zich onder de gunstigste omstandigheden kunnen vestigen, opdat zij zich snel kunnen aanpassen aan het economische en sociale leven van het land, dat hen heeft opgenomen;

dat een internationale financiering van de Europese emigratie niet alleen zou bijdragen tot de oplossing van het bevolkingsprobleem in Europa, doch ook een stimulans kan zijn voor het scheppen van nieuwe economische mogelijkheden in landen waar gebrek bestaat aan arbeidskrachten;

dat het vervoer van migranten zoveel mogelijk dient te geschieden door middel van de normale scheepvaart en luchtvaartmaatschappijen, doch dat er van tijd tot tijd aanwijzingen zijn, dat er behoefte bestaat aan extra vervoergelegenheid;

dat het nodig is, de samenwerking van Regeringen en internationale organisaties te bevorderen met het oog op de emigratie van personen, die naar overzeese landen wensen te emigreren waar zij door middel van nuttige arbeid in hun onderhoud kunnen voorzien en in waardigheid en zelfrespect met hun gezinnen kunnen leven, op die wijze bijdragend tot de vrede en orde in de wereld;

STELLEN HIERBIJ IN

de INTERGOUVERNEMENTELE COMMISSIE VOOR EUROPESE MIGRATIE (hierna genoemd « de Commissie ») als een niet-permanente organisatie en

AANVAARDEN DIT STATUUT.

HOOFDSTUK I.**Doel en Functies.****Artikel 1.**

1. — De doelstellingen en functies van de Commissie zijn :

(a) het treffen van regelingen voor het vervoer van migranten voor wie de bestaande vervoermogelijkheden onvoldoende zijn en die anders niet vervoerd zouden kunnen worden, van Europese landen welke een bevolkingsoverschot hebben naar overzeese landen welke gelegenheid bieden tot systematische immigratie;

(b) het bevorderen van de toename van de migratie uit Europa door de verlening op verzoek van en in overeenstemming met de betrokken Regeringen, van de voor de voorbereiding, de ontvangst, het vinden van een eerste werkkring en de vestiging van migranten noodzakelijke diensten, waarin door andere internationale organisaties

fournir, ainsi que telle assistance pour les mêmes fins qui serait conforme aux objectifs poursuivis par le Comité.

2. — Le Comité reconnaît que les critères d'admission et le nombre des immigrants à admettre sont des questions qui relèvent de la compétence nationale des États; dans l'accomplissement de ses fonctions, il se conformera aux lois et règlements ainsi qu'à la politique des pays d'émigration et d'immigration intéressés.

3. — Le Comité s'occupera de l'émigration des réfugiés pour lesquels des arrangements pourront être faits entre le Comité et les gouvernements des pays intéressés, y compris ceux qui s'engagent à les accueillir.

CHAPITRE II.

Membres.

Article 2.

Sont membres du Comité :

(a) les gouvernements qui, étant membres du Comité intergouvernemental pour les migrations européennes, ont accepté le présent Acte constitutif suivant l'article 33 ou auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 34;

(b) les autres gouvernements qui ont fourni la preuve de l'intérêt qu'ils portent au principe de la libre circulation des personnes et qui s'engagent au moins à apporter aux dépenses d'administration une contribution financière dont le montant sera convenu entre le Conseil et le gouvernement intéressé, sous réserve d'une décision du Conseil prise à la majorité des deux tiers et de leur acceptation du présent Acte constitutif.

Article 3.

Tout membre peut notifier son retrait du Comité pour la fin d'un exercice annuel. Cette notification doit être donnée par écrit et parvenir au Directeur du Comité quatre mois au moins avant la fin de l'exercice. Les obligations financières vis-à-vis du Comité d'un membre qui aurait notifié son retrait s'appliqueront à la totalité de l'exercice au cours duquel la notification aura été donnée.

Article 4.

Tout membre peut, par une décision du Conseil prise à la majorité des deux tiers, perdre la qualité de membre si, pendant deux exercices consécutifs, il ne remplit pas ses obligations financières à l'égard du Comité ou s'il contrevient de manière persistante aux principes énoncés dans le présent Acte constitutif.

CHAPITRE III.

Organes.

Article 5.

Les organes du Comité sont :

- (a) le Conseil,
- (b) le Comité exécutif,
- (c) l'Administration.

CHAPITRE IV.

Conseil.

Article 6.

Les fonctions du Conseil, outre celles qui sont indiquées dans d'autres dispositions du présent Acte constitutif, consistent à :

- (a) arrêter la politique du Comité;
- (b) étudier les rapports, approuver et diriger la gestion du Comité exécutif;

niet kan worden voorzien, alsmede de verlening van verdere hulp in dit opzicht welke in overeenstemming is met de doelstellingen van de Commissie.

2. — De Commissie erkent dat de normen van toelating en het aantal toe te laten immigranten kwesties zijn, welke vallen onder de uitsluitende bevoegdheid van de Staten. Bij de uitoefening van haar functies houdt de Commissie zich aan de wetten en voorschriften en het beleid van de betrokken emigratie- en immigratielanden.

3. — De Commissie houdt zich bezig met de migratie van vluchtelingen voor wie regelingen getroffen kunnen worden tussen de Commissie en de Regeringen van de betrokken landen, met inbegrip van de landen welke op zich nemen hen te ontvangen.

HOOFDSTUK II.

Lidmaatschap.

Artikel 2.

Leden van de Commissie zijn :

(a) de Regeringen welke lid zijn van de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie en welke dit Statuut overeenkomstig Artikel 33 hebben aanvaard of op welke de bepalingen van artikel 34 van toepassing zijn;

(b) andere Regeringen welke aangetoond hebben, dat zij belang hebben bij het beïnvloeden van het vrije verkeer van personen en welke zich verbinden althans in de administratieve kosten van de Commissie financieel bij te dragen; dit bedrag zal worden overeengekomen tussen de Raad en de betrokken Regering onder voorwaarde, dat de Raad een beslissing neemt met een twee derde meerderheid, en dat die Regering dit Statuut aanvaardt.

Artikel 3.

Ieder lid kan mededeling doen, dat hij zich uit de Commissie terugtrekt met ingang van het einde van het boekjaar. Een dergelijke mededeling dient schriftelijk te geschieden en dient de Directeur van de Commissie minstens vier maanden voor het einde van het boekjaar te hebben bereikt. De financiële verplichtingen ten aanzien van de Commissie omvatten voor een lid, dat mededeling van opzegging heeft gedaan, het gehele boekjaar waarin deze mededeling werd gedaan.

Artikel 4.

Ieder lid kan door een met twee derde meerderheid door de Raad te nemen beslissing van het lidmaatschap vervallen worden verklaard, indien dat lid gedurende twee opeenvolgende boekjaren niet aan zijn financiële verplichtingen tegenover de Commissie voldoet of indien dat lid bij voortdurend inbreuk maakt op de in dit Statuut vervatte beginselen.

HOOFDSTUK III.

Organen.

Artikel 5.

Als organen van de Commissie worden ingesteld :

- (a) de Raad;
- (b) het Uitvoerend Comité;
- (c) de Administratie.

HOOFDSTUK IV.

De Raad.

Artikel 6.

De functies van de Raad, buiten die welke in andere bepalingen van dit Statuut worden genoemd, zijn :

- (a) het bepalen van het beleid van de Commissie;
- (b) het bestuderen van de rapporten en het goedkeuren en leiden van de werkzaamheden van het Uitvoerend Comité;

(c) étudier les rapports, approuver et diriger la gestion du Directeur;

(d) étudier et approuver le budget, le plan de dépenses et les comptes du Comité;

(e) prendre toutes autres mesures en vue d'atteindre les objectifs du Comité.

Article 7.

1. — Le Conseil est composé des représentants des gouvernements membres.

2. — Chaque gouvernement membre désigne un représentant ainsi que les suppléants et conseillers qu'il juge nécessaires.

3. — Chaque gouvernement membre dispose d'une voix au Conseil.

Article 8.

1. — Le Conseil se réunit normalement deux fois par an aux dates fixées par lui, à moins que les deux tiers de ses membres ne décident qu'une seule session suffit au cours d'une année donnée.

2. — Le Conseil se réunit en session extraordinaire sur la demande :

(a) du tiers de ses membres,

(b) du Comité exécutif,

(c) du Directeur, en cas d'urgence.

3. — Au début de chaque session, le Conseil élit un président et les autres membres du bureau.

Article 9.

Le Conseil peut créer tout sous-comité nécessaire à l'accomplissement de ses fonctions.

Article 10.

Le Conseil adopte son propre règlement.

CHAPITRE V.

Comité exécutif.

Article 11.

Les fonctions du Comité exécutif consistent à :

(a) préparer les sessions du Conseil en étudiant les rapports annuels du Directeur ainsi que tous rapports spéciaux;

(b) étudier toutes les questions d'ordre financier et budgétaire qui relèvent de la compétence du Conseil et adresser au Conseil ses recommandations à ce sujet;

(c) étudier les questions particulières qui lui sont soumises par le Conseil et lui adresser ses recommandations;

(d) conseiller le Directeur sur les questions que celui-ci pourrait lui soumettre;

(e) examiner les affaires qui lui sont soumises spécialement par le Conseil et prendre à leur sujet les mesures qui paraîtraient nécessaires;

(f) prendre, dans des circonstances exceptionnelles, entre les sessions du Conseil, toutes décisions urgentes sur les questions relevant de la compétence du Conseil, lequel soumettra ces décisions à un nouvel examen lors de sa session suivante.

Article 12.

1. — Le Comité exécutif est composé des représentants de neuf gouvernements membres.

2. — Ces gouvernements membres sont élus par le Conseil pour un an et sont rééligibles.

3. — Chaque membre du Comité exécutif désigne un représentant ainsi que les suppléants et conseillers qu'il juge nécessaires.

4. — Chaque membre du Comité exécutif dispose d'une voix.

(c) het bestuderen van de rapporten en het goedkeuren en leiden van de werkzaamheden van de Directeur;

(d) het bestuderen en goedkeuren van de begroting, het plan van uitgaven en de rekeningen van de Commissie;

(e) het nemen van alle andere maatregelen welke zijn gericht op het bevorderen van de doelstellingen van de Commissie.

Artikel 7.

1. — De Raad bestaat uit vertegenwoordigers van de Regeringen welke lid zijn van de Commissie.

2. — Iedere Regering welke lid is van de Commissie heeft één vertegenwoordiger en zoveel plaatsvervangers en adviseurs als zij nodig oordeelt.

3. — Iedere Regering welke lid is van de Commissie brengt in de Raad één stem uit.

Artikel 8.

1. — De Raad komt tweemaal per jaar bijeen op tijden, welke door haarzelf worden bepaald, tenzij een twee derde meerderheid van haar leden mocht besluiten dat in een bepaald jaar slechts één zitting nodig is.

2. — De Raad komt in buitengewone zitting bijeen op verzoek van :

(a) een derde van zijn leden;

(b) het Uitvoerend Comité;

(c) de Directeur, in dringende gevallen.

3. — De Raad benoemt aan het begin van iedere zitting een Voorzitter en andere functionarissen.

Artikel 9.

De Raad kan die subcommissies instellen welke voor een juiste uitoefening van zijn functies noodzakelijk zijn.

Artikel 10.

De Raad stelt zijn eigen huishoudelijk reglement vast.

HOOFDSTUK V.

Het Uitvoerend Comité.

Artikel 11.

Het Uitvoerend Comité heeft de volgende functies :

(a) het voorbereiden van de zittingen van de Raad door het bestuderen van de jaarrapporten van de Directeur en alle speciale rapporten;

(b) het bestuderen van alle financiële en begrotingsaangelegenheden, welke binnen de bevoegdheid van de Raad liggen, en het doorzenden van zijn aanbevelingen daaromtrent aan de Raad;

(c) het bestuderen van alle bijzondere vraagstukken, welke door de Raad aan het Uitvoerend Comité zijn voorgelegd, en het doorzenden van zijn aanbevelingen daaromtrent aan de Raad;

(d) het adviseren van de Directeur ten aanzien van alle aangelegenheden, welke de Directeur aan het Uitvoerend Comité mocht voorleggen;

(e) het onderzoeken van alle aangelegenheden welke door de Raad speciaal aan het Uitvoerend Comité zijn voorgelegd, en het naar aanleiding daarvan nemen van die maatregelen welke het Comité noodzakelijk mocht oordelen;

(f) het onder buitengewone omstandigheden nemen van noodbeslissingen in de tijdvakken tussen de zittingen van de Raad ten aanzien van aangelegenheden welke binnen de bevoegdheid vallen van de Raad, aan welke deze beslissingen voorgelegd worden tijdens haar volgende zitting.

Artikel 12.

1. — Het Uitvoerend Comité bestaat uit vertegenwoordigers van negen Regeringen, welke lid zijn van de Commissie.

2. — Deze Regeringen worden door de Raad voor één jaar gekozen, en zijn herkiesbaar.

3. — Ieder lid van het Uitvoerend Comité heeft één vertegenwoordiger en zoveel plaatsvervangers en adviseurs als het nodig oordeelt.

4. — Ieder lid van het Uitvoerend Comité brengt één stem uit.

Article 13.

1. Le Comité exécutif se réunit régulièrement avant chaque session du Conseil.

2. — Il peut se réunir en session extraordinaire sur la demande de son président ou du Directeur après consultation du président du Conseil, ou encore de la majorité des membres du Comité exécutif.

3. — Le Comité exécutif choisit parmi ses membres un président et un vice-président dont le mandat est d'une année.

Article 14.

Le Comité exécutif adopte son propre règlement.

CHAPITRE VI.

Administration.

Article 15.

L'Administration comprend un Directeur, un Directeur adjoint ainsi que le personnel fixé par le Conseil.

Article 16.

1. — Le Directeur et le Directeur adjoint sont nommés par le Conseil à la majorité des deux tiers; ils remplissent leurs fonctions aux termes de contrats approuvés par le Conseil et signés, au nom du Comité, par le président du Conseil.

2. — Le Directeur est responsable devant le Conseil et le Comité exécutif. Il administre et dirige les services du Comité, conformément au présent Acte constitutif, à la politique générale et aux décisions du Conseil et du Comité exécutif ainsi qu'aux règlements adoptés par eux. Il formule des propositions en vue des mesures à prendre par le Conseil.

Article 17.

Le Directeur nomme le personnel de l'Administration conformément au règlement du personnel adopté par le Conseil.

Article 18.

1. — Dans l'accomplissement de leurs devoirs, le Directeur, le Directeur adjoint et le personnel ne doivent ni solliciter ni accepter d'instructions d'aucun gouvernement ni d'aucune autorité extérieure au Comité. Ils doivent s'abstenir de tout acte incompatible avec leur situation de fonctionnaires internationaux.

2. — Chaque gouvernement membre s'engage à respecter le caractère exclusivement international des fonctions du Directeur, du Directeur adjoint et du personnel et à ne pas chercher à les influencer dans l'exécution de leur tâche.

3. — Pour le recrutement et l'emploi du personnel, les capacités, la compétence et les qualités d'intégrité doivent être considérées comme des conditions primordiales; sauf circonstances spéciales, le personnel doit être recruté parmi les ressortissants des pays dont les gouvernements sont membres du Comité, en tenant compte, autant que possible, de leur répartition géographique.

Article 19.

Le Directeur assiste, ou se fait représenter par le Directeur adjoint ou un autre fonctionnaire désigné par lui, à toutes les sessions du Conseil, du Comité exécutif et des sous-comités. Le Directeur, ou son représentant, peut prendre part aux débats, sans droit de vote.

Article 20.

Lors de la première session ordinaire qui suit la fin de chaque exercice annuel, le Directeur présente au Conseil, par l'entremise du Comité exécutif, un rapport sur les travaux du Comité, donnant un compte rendu complet de ses activités au cours de l'année écoulée.

Artikel 13.

1. — Het Uitvoerend Comité komt normaal vóór iedere zitting van de Raad bijeen.

2. — Een speciale zitting van het Comité kan bijeengeroepen worden op verzoek van de Voorzitter van het Uitvoerend Comité, van de Directeur na overleg met de Voorzitter van de Raad, of van een meerderheid van de leden van het Uitvoerend Comité.

3. — Het Uitvoerend Comité kiest uit zijn leden een Voorzitter en een Vice-Voorzitter voor de tijd van een jaar.

Artikel 14.

Het Uitvoerend Comité stelt zijn eigen huishoudelijk reglement vast.

HOOFDSTUK VI.

De Administratie.

Artikel 15.

De Administratie bestaat uit een Directeur, een Plaatsvervangend Directeur en uit door de Raad vast te stellen personeel.

Artikel 16.

1. — De Directeur en de Plaatsvervangende Directeur worden benoemd door de Raad met een twee derde meerderheid van stemmen; zij verrichten hun werkzaamheden onder door de Raad goedgekeurde contracten, welke namens de Commissie ondertekend worden door de Voorzitter van de Raad.

2. — De Directeur is verantwoording verschuldigd aan de Raad en het Uitvoerend Comité. Hij oefent de Administratieve en bestuursfuncties van de Commissie uit in overeenstemming met dit Statuut, met het beleid en de beslissingen van de Raad en het Uitvoerend Comité, en met de door deze vastgestelde regelingen. Hij formuleert voorstellen met het oog op door de Raad te nemen maatregelen.

Artikel 17.

De Directeur benoemt het personeel van de Administratie in overeenstemming met personeelsvoorschriften, welke door de Raad zijn aangenomen.

Artikel 18.

1. — Bij de vervulling van hun taak vragen de Directeur, de Plaatsvervangende Directeur en het personeel geen instructies aan en ontvangen zij geen instructies van enige Regering of van enige buiten de Commissie staande autoriteit. Zij onthouden zich van elke handeling, welke onverenigbaar zou zijn met hun positie als internationale functionarissen.

2. — Iedere Regering welke lid is van de Commissie, verbindt zich de uitsluitend internationale aard van de verantwoordelijkheden van de Directeur, de Plaatsvervangende Directeur en het personeel te eerbiedigen, en niet te trachten hen bij de uitoefening van hun functies te beïnvloeden.

3. — Geschiktheid, bekwaamheid en onkreukbaarheid zijn de noodzakelijke maatstaven bij het aannemen en het in dienst hebben van het personeel dat, behalve onder bijzondere omstandigheden, aangehouden wordt uit onderdanen van de landen waarvan de Regeringen lid van de Commissie zijn, waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met hun geografische verdeling.

Artikel 19.

De Directeur is tegenwoordig, of wordt vertegenwoordigd door de Plaatsvervangende Directeur of een andere door hem aangewezen functionaris, bij alle zittingen van de Raad, van het Uitvoerend Comité en van alle Subcommissies. Hij of zijn vertegenwoordiger kan aan de besprekingen deelnemen, zonder echter stemrecht te hebben.

Artikel 20.

Tijdens de eerste gewone zitting van de Raad na het einde van elk boekjaar brengt de Directeur, door bemiddeling van het Uitvoerend Comité, verslag uit aan de Raad over het werk van de Commissie, waarbij een volledig overzicht wordt gegeven van haar werkzaamheden gedurende het afgelopen jaar.

CHAPITRE VII.

Siège.

Article 21.

1. — Le Comité a son siège à Genève. Le Conseil peut décider, par un vote à la majorité des deux tiers, de transférer le siège dans un autre lieu.

2. — Les réunions du Conseil et du Comité exécutif ont lieu au siège du Comité, à moins que les deux tiers des membres du Conseil ou, respectivement, du Comité exécutif n'aient décidé de se réunir ailleurs.

CHAPITRE VIII.

Finances.

Article 22.

Le Directeur soumet au Conseil, par l'entremise du Comité exécutif, un budget annuel comprenant les dépenses d'administration et d'opérations et les recettes prévues, des prévisions supplémentaires en cas de besoin et les comptes annuels ou spéciaux du Comité.

Article 23.

1. — Les ressources nécessaires aux dépenses du Comité sont constituées :

(a) en ce qui regarde la partie administrative du budget, par les contributions en espèces des gouvernements membres;

(b) en ce qui regarde la partie du budget relative aux opérations, par les contributions en espèces ou sous forme de services des gouvernements membres, d'autres gouvernements, d'organisations ou de personnes privées.

Les versements seront effectués sans retard et intégralement avant la fin de l'exercice auquel ils se rapportent.

2. — Tout gouvernement membre doit verser une contribution aux dépenses d'administration, dont le montant sera convenu entre le Conseil et le gouvernement membre intéressé.

3. — Les contributions aux dépenses d'opérations du Comité sont facultatives et tout participant au fonds d'opérations peut fixer les conditions d'emploi de sa contribution.

4. — (a) Toutes les dépenses d'administration au siège central et toutes les autres dépenses administratives, sauf celles qui sont effectuées en vue des objectifs mentionnés au paragraphe 1 (b) de l'article 1 seront imputées sur la partie administrative du budget;

(b) Toutes les dépenses d'opérations ainsi que les dépenses administratives effectuées en vue des objectifs mentionnés au paragraphe 1 (b) de l'article 1 seront imputées sur la partie du budget relative aux opérations.

5. — Le Comité veillera à ce que la gestion administrative soit assurée d'une manière efficace et économique.

Article 24.

Un règlement financier est établi par le Conseil.

CHAPITRE IX.

Statut juridique.

Article 25.

Le Comité possède la personnalité juridique et jouira de la capacité juridique nécessaire pour exercer ses fonctions et atteindre ses objectifs, en particulier de la capacité, selon les lois du territoire :

HOOFDSTUK VII.

Zetel.

Artikel 21.

1. — De Commissie is gevestigd te Genève. De Raad kan met een twee derde meerderheid besluiten de zetel elders te vestigen.

2. — De bijeenkomsten van de Raad en het Uitvoerend Comité worden gehouden op de plaats waar de Commissie is gevestigd, tenzij twee derde van de leden van de Raad, onderscheidenlijk van het Uitvoerend Comité besloten hebben elders bijeen te komen.

HOOFDSTUK VIII.

Financiën.

Artikel 22.

De Directeur legt, door bemiddeling van het Uitvoerend Comité, aan de Raad voor de jaarlijkse begroting, welke de kosten omvat voor de administratie en de werkzaamheden en de verwachte inkomsten van de Commissie, alsmede aanvullende voorzieningen indien deze nodig mochten zijn, en de jaarrekeningen of speciale rekeningen van de Commissie.

Artikel 23.

1. — De behoeften van de Commissie worden als volgt gefinancierd :

(a) wat het administratieve deel van de begroting betreft, door geldelijke bijdragen van de Regeringen, welke lid zijn van de Commissie;

(b) wat het deel van begroting betreft dat betrekking heeft op de werkzaamheden van de Commissie, door bijdragen in geld of diensten van Regeringen, welke lid zijn van de Commissie, van andere Regeringen, van organisaties of van personen. Vóór het einde van het boekjaar, waarvoor de bijdrage nodig is, dient de betaling volledig en zonder vertraging te zijn geschied.

2. — Iedere Regering welke lid is van de Commissie dient bij te dragen in de administratieve kosten van de Commissie tot een bedrag dat tussen de Raad en de betrokken Regering is overeengekomen.

3. — Bijdragen in de kosten welke betrekking hebben op de werkzaamheden van de Commissie zijn vrijwillig en iedere Regering welke bijdraagt in het werkkfonds kan de voorwaarden vaststellen, waaronder haar bijdrage gebruikt kan worden.

4. — (a) Alle administratieve kosten ter plaatse van vestiging en alle andere administratieve kosten, met uitzondering van die welke zijn gemaakt ter verwezenlijking van de in lid 1 (b) van Artikel 1 genoemde doelstellingen, komen ten laste van het administratieve deel van de begroting;

(b) Alle kosten welke in verband staan met de werkzaamheden, en die administratieve kosten welke zijn gemaakt ter verwezenlijking van de in lid 1 (b) van Artikel 1 genoemde doelstellingen komen ten laste van dat deel van de begroting dat betrekking heeft op de werkzaamheden van de Commissie.

5. — De Commissie zal er op toezien dat haar administratie op een doeltreffende en economisch verantwoorde wijze wordt gevoerd.

Artikel 24.

Het financieel reglement wordt vastgesteld door de Raad.

HOOFDSTUK IX.

Rechtspersoonlijkheid.

Artikel 25.

De Commissie bezit volledige rechtspersoonlijkheid en bezit die wettelijke bevoegdheden welke nodig zijn voor de uitoefening van haar functies en voor het bereiken van haar doelstellingen, en in het bijzonder de bevoegdheid om, in overeenstemming met de plaatselijke wetten :

- (a) de contracter;
- (b) d'acquérir des biens meubles et immeubles et d'en disposer;
- (c) de recevoir et de dépenser des fonds publics et privés;
- (d) d'ester en justice.

Article 26.

1. — Le Comité jouira, sous réserve d'accords conclus avec les gouvernements intéressés, des privilèges et immunités nécessaires pour exercer ses fonctions et atteindre ses objectifs.

2. — Les représentants des gouvernements membres, le Directeur, le Directeur adjoint et le personnel de l'Administration jouiront également, sous réserve d'accords conclus avec les gouvernements intéressés, des privilèges et immunités nécessaires au libre exercice de leurs fonctions en rapport avec le Comité.

CHAPITRE X.

Relations avec d'autres organisations.

Article 27.

1. — Le Comité collabore avec les organisations internationales, gouvernementales et non gouvernementales, qui s'occupent de migrations ou de réfugiés.

2. — Le Comité peut inviter toute organisation internationale, gouvernementale ou non gouvernementale, qui s'occupe de migrations ou de réfugiés à se faire représenter aux réunions du Conseil, dans les conditions prescrites par ce dernier. Les représentants de ces organisations n'auront pas le droit de vote.

CHAPITRE XI.

Dispositions diverses.

Article 28.

1. — A moins qu'il n'en soit disposé autrement dans le présent Acte constitutif ou dans les règlements établis par le Conseil ou le Comité exécutif, toutes les décisions du Conseil, du Comité exécutif et de tous les sous-comités sont prises à la majorité simple.

2. — Les majorités prévues par les dispositions du présent Acte constitutif ou des règlements établis par le Conseil ou le Comité exécutif s'entendent des membres présents et votants.

3. — Un vote n'est valable que si la majorité des membres du Conseil, du Comité exécutif ou du sous-comité intéressé est présente.

Article 29.

1. — Les textes des amendements proposés au présent Acte constitutif seront communiqués par le Directeur aux gouvernements membres trois mois au moins avant qu'ils soient examinés par le Conseil.

2. — Les amendements entreront en vigueur lorsqu'ils auront été adoptés par les deux tiers des membres du Conseil et acceptés par les deux tiers des gouvernements membres, conformément à leurs règles constitutionnelles respectives, étant entendu, toutefois, que les amendements entraînant de nouvelles obligations pour les membres n'entreront en vigueur pour chacun d'eux que lorsqu'ils auront été acceptés par lui.

Article 30.

Tout différend concernant l'interprétation ou l'application du présent Acte constitutif qui n'aura pas été réglé par voie de négociation ou par une décision du Conseil prise à la majorité des deux tiers, sera déferé à la Cour internationale de Justice conformément au Statut de ladite Cour, à moins que les gouvernements membres intéressés ne conviennent d'un autre mode de règlement dans un délai raisonnable.

- (a) overeenkomsten te sluiten;
- (b) roerende en onroerende goederen te verwerven en te vervreemden;
- (c) particuliere en openbare gelden te ontvangen en uit te geven;
- (d) in rechte op te treden.

Artikel 26.

1. — De Commissie geniet, onder voorbehoud van overeenkomsten met de betrokken Regeringen, die voorrechten en immuniteiten welke nodig zijn voor de uitoefening van haar functies en het bereiken van haar doelstellingen.

2. — Vertegenwoordigers van Regeringen welke lid zijn van de Commissie, de Directeur, de Plaatsvervangende Directeur en het personeel van de Administratie genieten eveneens, onder voorbehoud van overeenkomsten met de betrokken Regeringen, die voorrechten en immuniteiten welke nodig zijn voor een onafhankelijke uitoefening van hun functies in verband met de Commissie.

HOOFDSTUK X.

De verhouding tot andere organisaties.

Artikel 27.

1. — De Commissie werkt samen met internationale organisaties, zowel van gouvernementele als van niet-gouvernementele aard, welke zich bezighouden met migratie of met vluchtelingen.

2. — De Commissie kan iedere internationale organisatie, zowel van gouvernementele als van niet-gouvernementele aard, welke zich bezighoudt met migratie of met vluchtelingen, uitnodigen zich te doen vertegenwoordigen op bijeenkomsten van de Raad onder door de Raad vast te stellen voorwaarden. De vertegenwoordigers van zulke organisaties hebben geen stemrecht.

HOOFDSTUK XI.

Diverse bepalingen.

Artikel 28.

1. — Tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald, in dit Statuut of in door de Raad of het Uitvoerend Comité uitgevaardigde reglementen, worden alle beslissingen van de Raad, van het Uitvoerend Comité en van alle Subcommissies met gewone meerderheid van stemmen genomen.

2. — Alle meerderheden voorgeschreven in dit Statuut of in door de Raad of het Uitvoerend Comité uitgevaardigde reglementen, hebben betrekking op het aantal aanwezige leden die hun stem uitbrengen.

3. — Een stemming is alleen geldig indien de meerderheid van de leden van de Raad, het Uitvoerend Comité of de betrokken Subcommissies aanwezig zijn.

Artikel 29.

1. — Teksten van voorgestelde wijzigingen van dit Statuut dienen door de Directeur minstens drie maanden vóór zij door de Raad zullen worden besproken, aan de Regeringen welke lid zijn van de Commissie te worden toegezonden.

2. — Wijzigingen worden van kracht wanneer zij door twee derde van de leden van de Raad zijn aangenomen en door twee derde van de Regeringen welke lid zijn van de Commissie zijn aanvaard in overeenstemming met hun onderscheidene grondwettelijke voorschriften, met dien verstande echter, dat wijzigingen welke nieuwe verplichtingen inhouden voor de leden ten aanzien van ieder lid slechts van kracht worden wanneer zij door dat lid zijn aanvaard.

Artikel 30.

Ieder geschil over de uitlegging of toepassing van dit Statuut dat niet wordt bijgelegd door middel van onderhandelingen of door een met twee derde meerderheid van de Raad genomen beslissing wordt overeenkomstig het Statuut van het Internationaal Gerechtshof naar het Hof verwezen, hetzij de betrokken regeringen welke lid zijn van de Commissie binnen een redelijke tijd overeenstemming bereiken over een andere wijze van bijlegging.

Article 31.

Sous réserve de l'approbation des deux tiers des membres du Conseil, le Comité peut reprendre de toute autre organisation ou institution internationale dont les objectifs et activités ressortissent à son domaine, les activités, ressources et obligations qui pourraient être fixées par un accord international ou un arrangement convenu entre les autorités compétentes des organisations respectives.

Article 32.

Le Conseil peut, par une décision prise à la majorité des trois quarts, prononcer la dissolution du Comité.

Article 33.

Le présent Acte constitutif entrera en vigueur, pour les gouvernements membres du Comité intergouvernemental pour les migrations européennes qui l'auront accepté, conformément à leurs règles constitutionnelles respectives, le jour de la première réunion dudit Comité après que :

- (a) les deux tiers au moins des membres du Comité et
- (b) un nombre de membres versant au moins 75 % des contributions à la partie administrative du budget auront notifié au Directeur leur acceptation dudit Acte.

Article 34.

Les gouvernements membres du Comité intergouvernemental pour les migrations européennes qui, à la date d'entrée en vigueur du présent Acte constitutif, n'auront pas notifié au Directeur leur acceptation dudit Acte, peuvent rester membres du Comité pendant une année à partir de cette date, s'ils apportent une contribution aux dépenses d'administration du Comité conformément aux termes du paragraphe 2 de l'article 23; ils conservent pendant cette période le droit d'accepter l'Acte constitutif.

Article 35.

Les textes français, anglais et espagnol du présent Acte constitutif sont considérés comme également authentiques.

Artikel 31.

Onder voorbehoud van goedkeuring door de leden van de Raad met een twee derde meerderheid, kan de Commissie van iedere andere internationale organisatie of elk ander internationaal lichaam, waarvan de doelstellingen en werkzaamheden binnen de doelstelling van de Commissie liggen, die werkzaamheden, middelen en verplichtingen overnemen welke in een internationale overeenkomst of in wederzijds aanvaardbare regelingen tussen de bevoegde autoriteiten van de onderscheidene organisaties worden vastgelegd.

Artikel 32.

De Raad kan met een drie vierde meerderheid besluiten de Commissie te ontbinden.

Artikel 33.

Ten aanzien van die Regeringen welke lid zijn van de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie, welke dit Statuut hebben aanvaard in overeenstemming met hun onderscheidene grondwettelijke voorschriften, treedt dit Statuut in werking op de dag waarop de Commissie voor het eerst bijeenkomt nadat :

- (a) minstens twee derde van de leden van de Commissie, en
- (b) een aantal leden wier bijdragen ten minste 75 percent van het administratieve deel van de begroting uitmaakt, aan de Directeur zal hebben medegedeeld, dat zij dit Statuut aanvaarden.

Artikel 34.

De Regeringen welke lid zijn van de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie, welke op de datum van inwerkingtreding van dit Statuut nog niet aan de Directeur hebben medegedeeld, dat zij dit Statuut aanvaarden, kunnen gedurende een periode van een jaar te rekenen van die datum af, lid blijven van de Commissie indien zij bijdragen in de administratieve kosten van de Commissie in overeenstemming met lid 2 van Artikel 23, en zij zullen gedurende die periode het recht behouden het Statuut te aanvaarden.

Artikel 35.

De Engelse, Franse en Spaanse tekst van dit Statuut worden beschouwd als gelijkelijk authentiek.

ANNEXE.

RESOLUTION

visant la création d'un Comité intergouvernemental provisoire des mouvements migratoires d'Europe.

LES GOUVERNEMENTS, qui adoptent la présente résolution,

CONSIDERANT

qu'il existe dans certains pays d'Europe un problème créé par les populations excédentaires et les réfugiés, tandis que certains pays d'outre-mer pourraient absorber un accroissement méthodique de population,

que ce problème constitue par son ampleur un sérieux obstacle à la viabilité économique et à la coopération européennes,

que si l'amélioration générale des conditions économiques et un accroissement de la productivité, en augmentant les possibilités d'emploi et d'installation en Europe et en facilitant les mouvements inter-européens, peuvent apporter une contribution très importante à la solution de ce problème, un accroissement de l'émigration européenne vers les pays d'outre-mer n'en apparaît pas moins comme un autre facteur nécessaire;

qu'il existe un rapport étroit entre le problème du développement économique et celui de l'immigration,

qu'un financement international de l'émigration européenne non seulement contribuera à la solution du problème démographique en Europe mais aussi stimulera la création de nouvelles activités économiques dans les pays qui manquent de main-d'œuvre,

que, si l'assistance technique peut faciliter la solution des difficultés économiques des pays insuffisamment développés, le développement de toutes les possibilités actuelles ou virtuelles d'immigration dans ces pays constitue également un facteur important pour la solution de ces difficultés;

que les mouvements migratoires actuels ne suffisent ni à apporter aux pays d'émigration l'allègement dont ils ont besoin ni à permettre la pleine utilisation de toutes les possibilités offertes par les pays d'immigration;

qu'il y a intérêt à ce que les organisations internationales poursuivent leur activité dans tous les domaines de la migration qui sont de leur compétence,

que la mise de facilités pour le transport à la disposition des émigrants qui, autrement, ne pourraient partir, peut apporter une contribution importante à l'accroissement de l'émigration,

que, bien que le transport des émigrants doive être assuré, dans toute la mesure du possible, par les services maritimes et aériens réguliers, une coordination dans ce domaine est indispensable afin de permettre effectivement le transport par ces services du plus grand nombre possible d'émigrants et afin que les moyens actuellement à la disposition de l'OIR puissent être utilisés dans la mesure nécessaire pour assurer un mouvement accru d'émigrants;

qu'il y a lieu de prendre des mesures pour mettre des facilités de transport à la disposition des réfugiés qui désirent en profiter et qui ont la possibilité d'émigrer de pays surpeuplés;

qu'il est par conséquent nécessaire que des accords intergouvernementaux soient conclus entre les gouvernements démocratiques qui adoptent ou pourront par la suite adopter la présente résolution, afin de faciliter l'émigration des personnes qui sont attachées aux principes professés par ces gouvernements et qui désirent partir pour des pays d'outre-mer où leurs services pourront être utilisés dans des conditions d'existence et d'emploi conformes aux normes internationales, dans le plein respect des droits reconnus à la personne humaine,

CONVIENNENT DE CE QUI SUIT :

(1) Il est constitué un « Comité intergouvernemental provisoire des mouvements migratoires d'Europe »;

(2) Le Comité aura pour mission de prendre toutes mesures utiles en vue d'assurer le transport des émigrants pour lesquels les facilités existantes sont insuffisantes et qui, autrement, ne pourraient partir, de certains pays à population excédentaire vers des pays d'outre-mer qui offrent des possibilités d'immigration méthodique, dans le cadre de la politique adoptée à cet égard par les pays intéressés;

(3) Le Comité aura pour fonctions :

(a) de fournir et d'organiser, selon les besoins, les transports terrestres, maritimes et aériens;

BIJLAGE.

RESOLUTIE

tot instelling van een Voorlopige Intergouvernementele Commissie voor de Migratie uit Europa.

DE REGERINGEN, welke deze resolutie aanvaarden,

OVERWEGENDE

dat er in bepaalde landen van Europa een probleem bestaat ten gevolge van overbevolking en de aanwezigheid van vluchtelingen, terwijl bepaalde overzeese landen gelegenheid bieden tot een systematische opname van bevolkingsoverschotten;

dat het probleem een zodanige omvang heeft dat het een ernstige hinderpaal vormt voor de economische levensvatbaarheid en samenwerking in Europa;

dat, terwijl een algemene verbetering van de economische omstandigheden en een verhoogde productie een verruiming met zich zouden brengen van de mogelijkheden voor tewerkstelling en vestiging in Europa, en door het vergemakkelijken van de migratie binnen Europa belangrijk zouden bijdragen tot de oplossing van het probleem, de verhoging van de Europese emigratie naar overzeese landen niettemin nog een noodzakelijk element blijft;

dat er een nauw verband bestaat tussen de economische ontwikkeling en de immigratie;

dat een internationale financiering van de Europese emigratie niet alleen zal bijdragen tot de oplossing van het bevolkingsprobleem in Europa, doch eveneens een stimulans zal zijn voor het scheppen van nieuwe economische mogelijkheden in landen waar gebrek aan arbeidskrachten bestaat;

dat, terwijl de technische bijstand in belangrijke mate kan bijdragen tot de oplossing van de economische problemen in de minder ontwikkelde landen, de ontwikkeling van alle bestaande of latente mogelijkheden van immigratie in deze landen eveneens een belangrijke factor vormt voor de oplossing van deze problemen;

dat de huidige omvang van de migratie onvoldoende is om te voldoen aan de behoeften van de emigratie-landen of om een volledig gebruik te kunnen maken van de door de immigratielanden geboden mogelijkheden;

dat het noodzakelijk is dat de daarvoor in aanmerking komende internationale organisaties alle migratiewerkzaamheden welke binnen hun bevoegdheid liggen, voortzetten;

dat het verschaffen van vervoerfaciliteiten voor migranten die zonder die faciliteiten niet vervoerd zouden kunnen worden, belangrijk kan bijdragen tot een verhoogde migratie;

dat, hoewel het vervoer van migranten zo veel mogelijk door de normale scheepvaart- en luchtvaartmaatschappijen dient te geschieden, samenwerking op dit gebied noodzakelijk is ten einde het vervoer van een zo groot mogelijk aantal migranten door die maatschappijen mogelijk te maken en verder te verzekeren dat de vervoermogelijkheden welke de Internationale Vluchtelingenorganisatie thans ten dienste staan in die mate gebruikt worden, dat een groter aantal migranten vervoerd kan worden;

dat stappen ondernomen dienen te worden om vervoergelegenheid te scheppen voor die vluchtelingen, die daarvan gebruik wensen te maken en die gelegenheid hebben om uit overbevolkte landen te emigreren;

en dat, diensgevolge, voorlopige intergouvernementele regelingen noodzakelijk zijn tussen de democratische regeringen welke deze resolutie aanvaarden of later zullen aanvaarden, ten einde personen te vervoeren, die de beginselen aanhangen welke door deze regeringen worden onderschreven, en die wensen te emigreren naar overzeese landen, waar van hun diensten gebruik kan worden gemaakt in overeenstemming met algemeen aanvaarde normen ten aanzien van arbeids- en bestaansvoorwaarden, met volledige eerbied voor de rechten van de mens;

KOMEN HET VOLGENDE OVEREEN :

(1) Ingesteld wordt een « Voorlopige Intergouvernementele Commissie voor de Migratie uit Europa »;

(2) Het doel van de Commissie zal zijn het treffen van regelingen voor het vervoer van migranten, voor wie de bestaande vervoergelegenheden onvoldoende zijn en die anders niet vervoerd zouden kunnen worden, van bepaalde Europese landen welke een bevolkingsoverschot hebben naar overzeese landen, welke gelegenheid bieden tot systematische immigratie, in overeenstemming met het beleid van de betrokken landen;

(3) De opdracht van de Commissie zal zijn :

(a) het verschaffen en regelen van vervoergelegenheid over land, over zee of door de lucht, al naar nodig is;

(b) d'assumer la responsabilité de l'affrètement des navires utilisés sous l'égide de l'OIR, dans la mesure où cela sera nécessaire;

(c) d'établir un programme coordonné de transports maritimes en utilisant, dans toute la mesure possible, les ressources des lignes commerciales, ainsi que les navires affrétés et transférés de l'OIR, afin d'assurer ceux des mouvements pour lesquels les services commerciaux sont insuffisants;

(d) de prendre toutes mesures directement en rapport avec les fins susmentionnées, compte tenu des services nationaux et internationaux disponibles;

(e) de prendre toutes autres mesures nécessaires pour qu'il puisse s'acquitter de ses fonctions, telles qu'elles sont définies ci-dessus;

(4) Parmi les migrants dont s'occupera le Comité, sont compris les réfugiés et les néo-réfugiés dont l'émigration pourra faire l'objet d'arrangements entre le Comité et le gouvernement du pays qui leur donne asile;

(5) Pourront faire partie du Comité les gouvernements qui ont fourni la preuve de l'intérêt qu'ils portent au principe de la libre circulation des personnes et qui s'engagent, sous réserve de l'approbation de leurs autorités gouvernementales, à apporter une contribution financière dont le montant sera convenu entre le Comité et le gouvernement dont il s'agit;

(6) Le Comité élira son Bureau, établira son règlement, créera les sous-comités qu'il jugera utiles (notamment un sous-comité intergouvernemental pour la coordination des transports) et exercera les pouvoirs nécessaires à l'accomplissement de sa tâche;

(7) Il établira un plan d'activité, un budget et un plan de dépenses et fixera les conditions d'emploi des fonds dont il disposera, conformément aux principes suivants :

(a) chaque pays d'immigration restera libre de fixer ses critères d'admission ainsi que le nombre d'immigrants qu'il accueillera;

(b) le Comité ne fournira que les services indispensables au déplacement des émigrants qui, sans cette aide, n'auraient pas la possibilité de partir;

(c) il veillera à ce que la gestion administrative soit assurée d'une manière efficace et économique;

(d) tout gouvernement membre qui aura versé une contribution au fonds d'opérations pourra fixer les conditions d'emploi de cette contribution;

(8) Le Comité nommera un Directeur responsable par devers lui;

(9) Il confèrera au Directeur les pouvoirs nécessaires pour lui permettre de s'acquitter des fonctions qu'il lui aura confiées;

(10) Le Comité examinera sans retard la question des relations à établir avec les organisations internationales, non gouvernementales et bénévoles qui s'occupent des questions de migration et de réfugiés;

(11) Le Comité examinera s'il doit prolonger son existence au delà d'une période de douze mois.

(b) het aanvaarden voor zover nodig van de verantwoordelijkheid voor de bevrachting van schepen, welke onder toezicht van de Internationale Vluchtelingenorganisatie gebruikt worden;

(c) het vaststellen van een gecoördineerd programma voor vervoer over zee, waarbij op de grootst mogelijke schaal van de bestaande scheepvaartlijnen gebruik wordt gemaakt en tevens van de gecharterde schepen, overgenomen van de Internationale Vluchtelingenorganisatie, ten einde die vervoergelegenheid te verzekeren, waarvoor de gewone lijnen onvoldoende zijn;

(d) het nemen van die maatregelen welke rechtstreeks met deze doelstellingen in verband staan waarbij rekening wordt gehouden met beschikbare nationale en internationale diensten;

(e) het nemen van die andere maatregelen, welke noodzakelijk en geschikt zijn om bovengenoemde taken te vervullen;

(4) Tot de migranten met wie de Commissie zich zal bezighouden behoren vluchtelingen en nieuwe vluchtelingen voor wier migratie regelingen getroffen kunnen worden tussen de Commissie en de regeringen van de landen, welke asyl verlenen;

(5) Het lidmaatschap van de Commissie staat open voor die regeringen, welke aangetoond hebben dat zij belang hebben bij het beginsel van het vrije verkeer van personen en welke zich verbinden een financiële bijdrage te betalen aan de Commissie onder voorbehoud van goedkeuring door de betrokken Regeringsautoriteiten; het bedrag van deze bijdrage wordt overeengekomen tussen de Commissie en de betrokken regering;

(6) De Commissie kiest haar eigen functionarissen, stelt haar eigen huishoudelijk reglement vast, stelt die sub-commissies in, welke zij nodig oordeelt (met inbegrip van een intergouvernementele sub-commissie voor coördinatie van het vervoer), en oefent die bevoegdheden uit welke nodig zijn voor het uitvoeren van haar taak;

(7) De Commissie stelt een werkplan, een begroting, een plan van uitgaven, alsmede de voorwaarden waaronder de beschikbare gelden zullen worden uitgegeven vast, in overeenstemming met de volgende beginselen :

(a) ieder immigratie-land behoudt de vrijheid de normen van toelating vast te stellen alsmede het aantal toe te laten immigranten;

(b) de Commissie verleent slechts die diensten, welke onmisbaar zijn voor het vervoer van migranten die anders niet vervoerd zouden kunnen worden;

(c) de Commissie zal er op toezien dat haar administratie op een doeltreffende en economisch verantwoorde wijze wordt gevoerd;

(d) iedere regering welke lid is van de Commissie en welke bijdraagt in het werkfonds kan de voorwaarden vaststellen, waaronder haar bijdrage gebruikt kan worden;

(8) De Commissie benoemt een Directeur, die verantwoording verschuldigd is aan de Commissie;

(9) De Commissie geeft de Directeur die bevoegdheden, welke hij nodig heeft om zich te kwijten van de hem door de Commissie toevertrouwde taken;

(10) De Commissie zal zich onverwijld bezinnen op de betrekkingen, welke aangeknoopt dienen te worden met internationale non-gouvernementele en particuliere instellingen, welke werkzaam zijn op het gebied van migratie en vluchtelingen;

en

(11) De Commissie zal de vraag onderzoeken of het noodzakelijk is, dat zij langer dan twaalf maanden blijft bestaan.